

Міністрів України від 21.02.2018 №87. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npras/pro-zatverdzhennya-derzhavnogo-standartu-pochatkovoyi-osviti> (дата звернення: 21.04.2018).

4. Крамаренко А. Реалізація гуманістично орієнтованого підходу у викладанні курсу «Я у світі» / А. Крамаренко // Учитель початкової школи. – 2017. – №8. – С. 32-35.

5. Савченко О. Я. Удосконалення професійної підготовки майбутніх вчителів початкових класів / О. Я. Савченко // Початкова школа. – 2001. – № 7. – С. 3-6.

**Юлія Морозова,**  
студентка 2 курсу  
факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв  
Наук. керівник: **Л. В. Чемоніна,**  
канд. пед. н., доцент (БДПУ)

### **ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ТЕХНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ**

**Актуальність.** Засвоєння рідної мови являє собою безперервний процес, що починається з перших років і триває упродовж усього життя особистості. Разом із тим на кожному етапі розвитку людського суспільства вимоги до рівня володіння комунікативною компетентністю зазнають певних змін, що змушує і вчених-методистів, і вчителів-практиків шукати нові стратегії мовної освіти.

Не стало виключенням й наше сьогодення. Так, згідно з ключовою реформою Міністерства освіти і науки України «Нова українська школа» першою ключовою компетентністю учня названо *спілкування державною (і рідною у разі відмінності) мовами*. Отже, нове покоління здобувачів освіти має оволодіти вміннями усно і письмово висловлювати й тлумачити поняття, думки, почуття, факти та погляди (через слухання, говоріння, читання, письмо, застосування мультимедійних засобів), набути здатності реагувати мовними засобами на повний спектр соціальних і культурних явищ – у навчанні, вдома, у вільний час, а також усвідомити роль ефективного спілкування [3].

Формуванню зазначеної вище компетентності сприяють традиційні й нові аспекти вивчення української мови.

**Ступінь досліджуваності проблеми.** Сучасні аспекти вивчення мови висвітлені у науковому доробку вітчизняних і зарубіжних дослідників (М. Баранов, М. Вашуленко, Л. Варзацька, О. Горошкіна, М. Пентилюк та ін.). У більшості праць детально проаналізовано сутність лінгвістичного, педагогічного, психологічного, морального, естетичного, українознавчого, культурологічного та діяльнісно-орієнтованого аспектів [2; 4]. Проте технологічний аспект вивчення української мови несправедливо залишився поза увагою дослідників.

**Мета і методи дослідження.** Мета дослідження – визначити роль технологічного аспекту у формуванні комунікативної компетентності учнів початкової школи. Для одержання об'єктивних даних з проблеми

дослідження нами було нами було здійснено аналіз літературних джерел.

**Сутність дослідження.** Формування комунікативної компетентності дітей молодшого шкільного віку на сучасному етапі реформування системи освіти в цілому й мовної зокрема неможливо уявити без упровадження сучасних технологій навчання. Їх використання не тільки забезпечує урізноманітнення форм і методів лінгвістичної освіти, а й дозволяє досягти «дієвості» набутих умінь і навичок.

Нам імпонує позиція І. Кучеренко, яка зауважує, що застосування названого вище аспекту сприяє цілеспрямованій реалізації мети мовної освіти, відкриває нові можливості для методичної варіативності в проектуванні, організації й проведенні новочасного уроку української мови з метою досягнення поставлених цілей шкільного рідномовного навчання; допомагає по-сучасному спроектувати, змодельовати і провести урок, удосконалити його змістовий, процесуальний та інструментарний складники, модернізувати організаційні форми навчальної діяльності, синтезувати традиційні та інноваційні методи й прийоми навчання [1].

Технологічний аспект формування комунікативної компетентності учнів початкової школи дозволяє реалізувати цілі уроку через низку технологій навчання, а саме: інтерактивних, текстоцентричної, розвитку критичного мислення тощо.

**Основні висновки.** Отже, технологічний аспект вивчення української мови сприяє формуванню комунікативної компетентності молодших школярів на належному рівні. Використання на уроках мови різноманітних технологій навчання уможливорює суб'єкт-суб'єктну взаємодію вчителя й учня та досягнення мети рідномовної освіти – розвитку здатності спілкуватися українською мовою для духовного, культурного й національного самовияву, послуговуватися нею в особистому і суспільному житті, у міжкультурному діалозі, бачити її передумовою життєвого успіху; спілкуватися рідною мовою (якщо вона не українська); формування шанобливого ставлення до культурної спадщини; збагачення емоційно-чуттєвого досвіду [3].

#### **ЛІТЕРАТУРА**

1. Кучеренко І. Технологічний аспект вивчення української мови / І. Кучеренко // Дивослово. – 2018. – № 6. – С. 2–7.
2. Методика навчання української мови в початковій школі: навч. посіб. / [кол. авторів за наук. ред. М. С. Вашуленка]. – К. : Літера, 2010. – 364 с.
3. Нова українська школа : poradnik dla vchytelja / za zag. red. Н. М. Бібік. – К. : Літера ЛТД, 2018. – 160 с.
4. Пентиліук М. І. Актуальні проблеми сучасної лінгводидактики: зб. ст. / М. І. Пентиліук. – К. : Ленвіт, 2011. – 256 с.